

DEN BAKVÄNDA VISAN

På medeltida kyrkmålningar möter stundom motivet "den bakvända världen" (Mundus Inversus), och samma motiv påträffas också i gamla nordiska skämtvisor. På svenska finns flera olika utformningar; jfr versionen i Gröna visboken, s. 50. En text utan melodi är införd i Harald Oluffsons visbok från 1570-talet. Här återges i utdrag en uppteckning August Bondeson gjorde i Dalsland 1885.

Å seg - la mäg ut här sö - re mä strann, å
 seg - la mäg ut här sö - re mä strann! Dä
 satt e tjä - reng å el - la mä vann. - Dä må man tro.

Segla mä ut här söre mä ö,
då satt e tjärens å svor ho va dö.

Segla mäg ut te konongens går,
å konongen sjolver för mäg ute står.

Å konongen setter å binner på not,
å drottninga setter å solar på skor.

Å soa ho äter ur selverhorn,
å koa ho bygger på körketorn.

Å haren han setter å nöstar på garn,
å räven ha setter å vaggar små barn.

Dä sto ett par galtar, la fläsk uti salt,
å nu ä dä lögn dä ja ha sjongt allt.

Dä sto ett par hunnar å mura mä ler,
å vell du höre lögner fler?
- Dä må man tro.